

Sötétedik

Темнеет

Mily boldogság, mit tőlem elraboltak!
Ha az a szörnyű év itt ér velem,
Nem „fej vagy írás” döntött volna rólad,
Nem alkudoztak volna lelkedén.

Magyar kintorna mellett vézna lányka
Rekedtes hangján énnekem dalol
Arról, hogyan fordította fonákra
Zivatarverte sorsodat a kor,

És mossa, mossa öreges kezével
Az ablakot a szeptemberi szél,
És csapzott hajfürt hull a lány szemére,
És itt van már a városszéli éj.

(AZ [ARSZENYIJ TARKOVSZKIJ VERSEI](#) című kötetből. Baka István fordítása.)

[← Előző oldal](#) [Következő oldal →](#)